

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Να σπάσουν τα ταμπού

Η ελληνική Αριστερά καθαγιάστηκε κατά τη μεταπολίτευση. Απέκτησε το δικαίωμα να κρίνει τους πάντες, αλλά να μην κρίνεται ποτέ. Η διαφωνία με τα αριστερά και λαϊκιστικά στερεότυπα και τα ταμπού επιμωρείτο με λαιδορία και βαριές κατηγορίες. Οι απόψεις της ηγεμόνευαν, όμως, ακόμη και εντός μεγάλου τμήματος των αστικών κομμάτων,

ακόμη και του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ. Η πίστη στην επιχειρηματικότητα βάσει κανόνων, η ανάγκη ενός μικρότερου αποτελεσματικού κράτους, ο νόμος και η τάξη, η δημοσιονομική πειθαρχία, ο εξωστρεφής πατριωτισμός έγιναν ανάθεμα. Τους τελευταίους μήνες βιώσαμε το τι σημαίνει η ασυλία της Αριστεράς. Αν οιαδήποτε κυβέρνηση στο παρελθόν

είχε διορίσει ημετέρους και συγγενείς, εκδώσει ΠΝΠ αυθαίρετου περιεχομένου, τακτοποιήσει συντεχνιακά και άλλα αιτήματα, θα ξεσηκώνονταν οι πάντες. Ήταν σαφές ότι επικρατούν διπλά στάβια... Είναι καιρός τα ταμπού να σπάσουν. Αριστεροί, κεντρώοι και δεξιοί θα κρίνονται με τα ίδια κριτήρια, του ήθους και της επάρκειας.

Η ΑΥΓΗ Του Γιώργου Ανανδρανιστάκη

Γιατί χαίρεται ο Λαφαζάνης και χαμογελά, πατέρα;

Γιατί συμμετείχαν τα στελέχη της Αριστερής Πλατφόρμας σε μια κυβέρνηση που είχε ως διακηρυγμένο στόχο την παραμονή στο ευρώ και τη σύναψη νέας, πιο ευνοϊκής συμφωνίας με τους δανειστές, ενώ ο δικός τους διακηρυγμένος στόχος ήταν η αποχώρηση από την Ευρωζώνη; Γιατί δέχθηκαν να αναλάβουν υπουργεία, γενικές γραμματείες, διοικήσεις ΔΕΚΟ, θέσεις συμβούλων και ό,τι άλλο προσέφερε ο κρατικός μηχανισμός; Γιατί έμειναν επί έξι μήνες να κοιτούν άπραγοι τους υπουργούς Οικονομικών που κατέθεταν προτάσεις επί προτάσεων προκειμένου να επιτύχουν συμφωνία;

Η Αριστερή Πλατφόρμα τα έπραξε αυτά επειδή είχε σχέδιο. Είχε το Σχέδιο Άλφα, που προέβλεπε ότι οι δανειστές θα είναι άτεγκτοι απέναντι στην κυβέρνηση της Αριστεράς, αυτό θα οδηγήσει σε ρήξη, σε κλείσιμο των τραπεζών, σε υιοθέτηση παράλληλου νομίσματος και τελικά στην υποχρεωτική έξοδο από την Ευρωζώνη. Το μειοψηφικό σχέδιο του συνεδρίου του ΣΥΡΙΖΑ θα γινόταν αίφνης επίσημο σχέδιο της Ελλάδας, χωρίς εκλογές, χωρίς δημοψήφισμα, επειδή θα το είχε αποφασίσει μια ομάδα πεφωτισμένων. Το Σχέδιο Άλφα έφτασε μια ανάσα από την ευόδωσή του, ευτυχώς όμως την ύστατη στιγμή ματαιώθηκε. Τότε μπήκε αμέσως σε εφαρμογή το Σχέδιο Βήτα, η Αριστερή Πλατφόρμα κατήγγειλε τη συμφωνία και έφτιαξε νέο κόμμα εν ριπή οφθαλμού. Όποια συμφωνία και αν προέκυπε, πάλι θα την κατήγγειλαν, πάλι θα αποχωρούσαν. Είχαν άλλωστε απορρίψει ήδη και τη συμφωνία της 20ής Φεβρουαρίου και τις 47 σελίδες και την πρόταση των 8 δις. Θα τις καταριόνταν όλες τις συμφωνίες, θα τις αποκαλούσαν «λαιμπτόμους», «ταφόπλακες», «καρμανιόλες» - το Λε-

ξικό Μπαμπινιώτη ωχριά μπροστά στο Λεξικό Λαφαζάνη και θα τραβούσαν τον δρόμο τους.

Η διάσπαση είναι γεγονός τραυματικό, αφήνει χαρακίς στο μυαλό, στην ψυχή, στο δέρμα. Όπου κι αν γυρίσεις αυτές τις μέρες, βλέπεις αριστερούς θλιμμένους, μελαγχολικούς, θυμωμένους, ζοχαδιασμένους. Εκτός κι αν πρόκειται για αριστερούς της Λαϊκής Ενότητας. Εκεί τα πρόσωπα είναι φωτεινά, χαρούμενα, αισιόδοξα, τα στελέχη περπατούν όλο καμάρι, διαβαίνουν τις πύλες του προεδρικού μεγάρου, του μεγάρου του Μειμάρικη, του μεγάρου της Ζωής και είναι λες και διαβαίνουν τις πύλες του Παραδείσου. Ενθουσιασμένοι σαν τα παιδιά που έχουν «επιέλους» το παιχνίδι ολόδικό τους και δεν είναι ανάγκη να το μοιράζονται πλέον με τα ξαδελφάκια τους.

Δεν είναι μόνο το καινούργιο κοσκινάκι που φωτίζει τα πρόσωπα της ΛΑΕ, είναι και η δικαίωση που τρέχει από τα μπατζάκια τους. Αισθάνονται δικαιωμένοι και άσπιλοι, σαν την Παρθένο Μαρία που συνέλαβε το τέκνο της με τον κρίνο. Ανήκουν άλλωστε στο ρεύμα της Αριστεράς που είχε πέσει από μικρή στη μαρμίτα της δικαίωσης, της Αριστεράς που ανακάλυψε την αλήθεια στα παλιά βιβλία και από τότε πορεύεται εν ειρήνη, παρόλο που η αποκαλυφθείσα αλήθεια είναι άκρως επαναστατική. Αλλάζουν γύρω οι εποχές, οι άνθρωποι, τα πράγματα, η αλήθεια ωστόσο παραμένει αναλλοίωτη, ούτε ένα γιώτα δεν τις αφαιρούν οι πεφωτισμένοι, λες και το γιώτα είναι το κρίσιμο τραπουλόχαρτο που κρατάει όρθιο τον πύργο.

Αριστερά δογματική, μεταφυσική, θεολογίζουσα, παγωμένη, μouxλιασμένη και εντέλει ελάχιστη χρησιμη για εκείνους που νομίζει ότι εκπροσωπεί.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Το τρίπτυχο των κατευθύνσεων του ΣΥΡΙΖΑ

Στο άγχος για το αποτέλεσμα των επικείμενων εκλογών, αποδίδει την «ολοκληρωτική σύγχυση» στη Νέα Δημοκρατία, το Μαξίμου.

«Από τη μια προειδοποιεί τον λαό για τα επώδυνα μέτρα που έρχονται, και από την άλλη ζητάει αναβολή των εκλογών και κυβέρνηση "εθνικής ενότητας" προκειμένου να συμμετάσχει στην εφαρμογή τους», σημείωναν χθες κορυφαία στελέχη του Μαξίμου για τη Ν.Δ., αποδίδοντάς της «άγχος» μπροστά στο αποτέλεσμα των επικείμενων εκλογών.

Κυβερνητικές πηγές διαπιστώνουν πως «η τεκμηρίωση της Ν.Δ. παραλείπει να αναφερθεί στο πόσο επώδυνα θα ήταν τα μέτρα με τα θηριώδη πλεονάσματα που

η προηγούμενη κυβέρνηση είχε αποδεχτεί. Όπως παραλείπει να αναφερθεί και στην επικείμενη διαπραγμάτευση για την απομείωση του χρέους, το οποίο η προηγούμενη κυβέρνηση επέμενε μέχρι τέλους να χαρακτηρίζει βιώσιμο».

Καταλήγοντας το Μαξίμου διαπιστώνει πως «ο πόνος της Ν.Δ. για "τον αυξημένο φόρο πολυτελούς διαβίωσης για σκάφη πάνω από 5 μέτρα και για αυτοκίνητα πάνω από 2500cc", είναι πραγματικά ενδεικτικός της ευαισθησίας της για τα αδύναμα κοινωνικά στρώματα».

Το πρόγραμμα Την επίβλεψη του έργου συγγραφή του νέου προγράμματος του

ΣΥΡΙΖΑ έχει αναλάβει, σύμφωνα με πληροφορίες, ξανά ο Γιάννης Δραγασάκης, ενώ φαίνεται ότι θα αντλεί στοιχεία και από το «Πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης», με το οποίο το κόμμα κέρδισε τις εκλογές του Ιανουαρίου.

Το σκέλος που αφορά τον μετασχηματισμό του κράτους θα τεθεί στην προμετωπίδα, καθώς οι απαιτούμενοι πόροι για την υλοποίησή του είναι μηδενικοί. Αναφορικά δε με τα οικονομικά μέτρα, αυτά θα αντιμετωπιστούν ως ύψιστοι στόχοι για τη διαπραγμάτευση ως ισοδύναμα μέτρα, ενώ στα εργασιακά θα τεθούν οι στόχοι για την άμεση διαπραγμάτευση που θα ξεκινήσουν τις επόμενες εβδομάδες.

ΕΘΝΟΣ

Η Ελλάδα πρέπει να έχει αύριο

Τελικά, οι πρόωρες εκλογές δεν αποφεύχθηκαν. Και φυσικά δεν είναι η καλύτερη λύση για την κατάσταση στην οποία βρίσκεται η χώρα, αλλά από τη στιγμή που αυτές επελέγησαν είναι προς το συμφέρον όλων μας και με τον ομαλότερο δυνατό τρόπο να διεξαχθούν, αλλά και το ασφαλέστερο για το μέλλον του τόπου αποτέλεσμα να αποφέρουν.

Εχει δοκιμαστεί σκληρά ο ελληνικός λαός σε αυτά τα δύσκολα χρόνια της κρίσης. Και, δυστυχώς, όχι αναίτια ή εξαιτίας πράξεων και/ή παραλείψεων αποκλειστικά της μιας μόνο ή της άλλης πλευράς και του ενός ή του άλλου κόμματος. Όλοι οι άμεσα ή έμμεσα εμπλεκόμενοι στον χειρισμό του προβλήματος παράγοντες φέρουν σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό ο καθένας τις ευθύνες του για το γεγονός ότι μόνο εμείς δεν καταφέραμε να αξιοποιήσουμε τη συμπάρασταση των εταίρων μας για να υπερβούμε την κρίση.

Αλλά αυτή η καταστροφική πορεία δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο. Και αν υπάρχει ένα σύνθημα που με την ομόφωνη συναίνεση λαού και κομμάτων θα πρέπει να χαρακτηρίσει τις εκλογές της 20ής Σεπτεμβρίου είναι «αυτός ο τόπος πρέπει να έχει αύριο». Κάποια στιγμή τα λάθη πρέπει να μας γίνουν μάθημα και κάποια στιγμή οφείλουμε όλοι, κόμματα και λαός, να αναλάβουμε τις ευθύνες μας απέναντι στον τόπο και στο μέλλον του. Και αυτή η στιγμή έχει φτάσει.

Είναι κοινά αποδεκτό πια από το σύνολο των φιλοευρωπαϊκών κομμάτων ότι η έξοδος από την κρίση περνάει μόνο μέσα από τη συνεργασία με τους εταίρους και δανειστές μας. Αρα θα πρέπει να θεωρούμε αυτονότο πως όποιο εκλογικό αποτέλεσμα και αν προκύψει θα παρέχει τη δυνατότητα διασφάλισης της αναγκαίας κυβερνητικής σταθερότητας και συνεργασίας χωρίς την οποία κανένα πρόγραμμα δεν μπορεί να εφαρμοστεί και καμία σειρά μέτρων να αποδώσει.

Και ταυτόχρονα είναι η ώρα πια να προσέλθουμε στις κάλπες έχοντας επιλέξει ο καθένας μας ήρεμα και ψύχραιμα το κόμμα που κατά τη γνώμη του εγγυάται την ασφαλέστερη και ταχύτερη εφαρμογή και ολοκλήρωση της δανειακής σύμβασης, έτσι ώστε να αφήσουμε οριστικά πίσω μας τα μαύρα χρόνια της λιτότητας και της εφιαλτικής δοκιμασίας του λαού μας.

Στα χέρια μας βρίσκεται το μέλλον του τόπου. Και αποκλειστικά δική μας υποχρέωση και ευθύνη είναι να το διασφαλίσουμε μέσω της ψήφου μας. Θα το καταφέρουμε αν η επιλογή μας στην κάλπη δεν γίνει με αρνητική διάθεση, αλλά με θετική, όχι για να τιμωρήσουμε για το χθες αλλά για να εμπιστευτούμε για το αύριο.